

РЕШЕНИЕ

№ 3811

гр. София, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2925** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №771/15.02.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 20221110210990/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 129-ти състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 42-0001636/17.09.2020 г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“) – [населено място], в частта по т.1, с която на основание чл. 93в, ал.11 от Закона за автомобилните превози (ЗАвП) на С. П. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв. за нарушение на член 34, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) №165/2014 и на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 във връзка с ал. 2, т. 4 ЗАНН. СРС е изменил НП, в частта по т.2, с която на С. П. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от същия закон, като е преквалифицирал извършеното нарушение в такова по чл. 100, ал. 1, т.1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от наказаното лице, чрез пълномощника адв. Ц. И., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на материалния и

процесуален закон - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр.чл.63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че СРС не е взел предвид изложените в жалбата аргументи, относно липсата на пълно и точно описание на фактическата обстановка както в АУАН, така и в НП. Нарушението не било доказано по безспорен и категоричен начин, тъй като описаните в АУАН и НП, пътен лист и разпечатка от дигиталната карта не са били иззети, за да удостоверят твърдения факт. Контролните органи не са преценили всички обстоятелства, липсата на настъпили вредни последици, степен на обществена опасност на дееца и деянието, което е довело до неприлагане на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

С писмено становище по касационната жалба, постъпило в СРС на 03.04.2023 година, ответникът оспорва основателността на касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява, но процесуалният му представител.адв.И. депозира писмено становище, че подкрепя касационната жалба и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ не се представлява.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевантите с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 13.06.2022 г. около 11:00 часа, на АМ „С.“, около 10 км. преди тунел „Л.“, с посока на движение [населено място], С. С., в качеството си на водач на съчленено ППС в състав — влекач модел/марка „М. ТГХ- 18.440 4x2“, с рег. [рег.номер на МПС] , категория N3, оборудван с дигитален тахограф „Continental Automotive GVMH” - 1381.10721000009 и полуремарке марка „Meiller”, с рег. [рег.номер на МПС] , категория 04, извършвал превоз на товари с маршрут С. - [населено място] - С.. Инспектор в РД „АА“ - [населено място] спрели ППС за проверка, при която установили, че С. не е въвел ръчно, автоматично или по друг начин необходимите данни, когато е бил извън превозното средство и не е бил в състояние да използва тахографа, за периода от 14:43 часа на 12.06.2022 г. до 2:49 часа на 13.06.2022 г., което било установено от разпечатка на дигиталната карта на водача № 00000001477590. В хода на проверката С. не представил и контролен талон към свидетелството си за управление на МПС.

За констатираните нарушения бил съставен АУАН Серия А-2012 № 324210/13.06.2022 г. за извършено от С. С. нарушение на чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент 165/2014 и на чл.100, ал.1, т. 2 ЗДвП. Същият е бил предявен на нарушителя, който го подписал без вписани възражения, като такива не постъпили и в

срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Въз основа на така съставения АУАН е издадено НП № 42 - 0002278 от 25.07.2022 г., което е връчено на касатора на 08.08.2022 г.

За да потвърди НП, в частта по т.1, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение, поради което законосъобразно му е наложено наказание, както и че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на деянието. За да измени НП, в частта по т.2, районният съд е обусловил изводи, че НП следва да се измени в частта относно правната квалификация на нарушението, а в останалата част- да се потвърди.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на първоинстанционния съд.

Съгласно член 34, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) №165/2014, когато в резултат на отсъствие от превозното средство водачът не е в състояние да използва тахографа, с който превозното средство е оборудвано, периодите, посочени в параграф 5, буква б), подточки ii), iii) и iv) се вписват в картата на водача, като се използва приспособлението за ръчно въвеждане на данни, осигурено за тахографа, ако превозното средство е оборудвано с дигитален тахограф.

Съгласно чл. 34, параграф 1, 3 и 5 от Регламента всички дейности (включително периодите на почивка), следва да се записват в тахографа, чрез използване на подходящи механизми за превключване. И в случай на отсъствие от превозното средство водачът трябва да регистрира дейността си със задна дата, чрез ръчно въвеждане на данни. Касаторът С. обаче, не се е съобразил с тези си задължения, като не е въвел ръчно, автоматично или по друг начин необходимите данни, когато е бил извън превозното средство и не е бил в състояние да използва тахографа, за периода от 14:43 часа на 12.06.2022 г. до 2:49 часа на 13.06.2022 г. За такова бездействие санкционната норма на чл. 93в, ал. 11 от Закона за автомобилните превози предвижда глоба от 500 лв. В процесните АУАН и НП обстоятелствата, касаещи вмененото нарушение са описани ясно и по начин, който не дава основание за съмнение, извършването на какво административно нарушение е вменено.

Неоснователно е възражението, че в административнонаказателното производство не е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Чрез извлечението от картата на водача, приложена като доказателство към АУАН, се установява нарушението – липсата на необходимите данни и самоличността на водача, който е субектът на нарушението съгласно чл. 34, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) №165/2014.

Правилно е приложена и санкционната норма на чл. 93в, ал. 11 ЗавПр, доколкото същата съдържа в хипотезата си именно визираното в НП нарушение. Тъй като в посочената разпоредба размерът на глобата е определен в абсолютен размер – 500 лева, липсва основание, а и възможност, за редуцирането ѝ.

Споделят се изводите на СРС, че случаят не е маловажен по чл. 28 ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г. на ВКС, преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл.28 от ЗАНН. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което приложимите критерии се извеждат от легалното определение на "маловажен случай"

в чл.93, т.9 от НК – случай, при който извършеното административно нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В разглеждания случай сочените признаци не са налице. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН.

Правилно в съответствие с правомощието по чл. 63, ал. 7, т. 1 във връзка с ал. 2, т. 4 ЗАНН съдът е изменил НП, в частта по т.2 от НП. При липса на съществено изменение на съставомерните факти в наказателното постановление на основание чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК във връзка с чл. 84 ЗАНН, районният съд може да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, т.е. районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя наказателното постановление – Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. по тълк. дело № 1/2020 г. на Върховния административен съд.

Установени и доказано е по несъмнен начин и извършването на нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, тъй като водачът не е носел със себе си контролния талон към притежаваното свидетелство за управление на МПС.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира порок на решението на СРС, водещ до неговата нищожност, недопустимост или неправилност, поради което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №771/15.02.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 20221110210990/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.